

Svar (16/7 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

De såkaldte lystbådedomme angår afgrænsningen mellem erhvervsmæssig og hobbypræget udlejning af både. Fællestrækkene i sagerne var, at personer med mere eller (navnlig) mindre tilknytning til bådbranchen erhvervede en båd med henblik på udlejning. I de fleste sager, havde ejeren af båden udfoldet sædvanlige udlejningsbestrebelse gennem et udlejningsbureau eller annoncering. Bådudlejningsvirksomheden var imidlertid underskudsgivende.

Landsretterne og Højesteret har i disse sager stadfæstet skattemyndighedernes praksis på området, hvorefter der ikke indrømmes fradrag for underskud, hvis bådejeren efter en konkret bedømmelse, ikke har haft udsigt til at opnå driftsindtægter, som stod i rimeligt forhold til driftsudgifterne og størrelsen af den investerede kapital og den risiko, som var forbundet med virksomheden. I nogle af sagerne lægges tillige vægt på, at muligheden for rentabilitet ikke er baseret på driftsindtægter, men på skattemæssige fradrag.

De skattemæssige konsekvenser for de bådejere, som ikke anses for at have drevet udlejningsvirksomheden erhvervsmæssigt er, at de beskattes efter et såkaldt nettoindkomstprincip, jf. statsskattelovens § 4. Bådejerne har således mulighed for at fratække de udgifter, som har været forbundet med indkomsterhvervelsen, i det omfang udgifterne kan rummes i indtægterne fra virksomheden. Da fradragsretten er gjort kildebegrenset, kan et eventuelt underskud således ikke fratækkes i anden indkomst. Nettoindkomsten er personlig indkomst.

Eventuelle underskud vil ej heller kunne fremføres til modregning i medfør af ligningslovens § 15. Renteudgifter ved den hobbyprægede bådudlejning kan dog fratækkes efter de samme regler, som gælder for andre private udgifter. Herudover er gevinst og tab på aktiver anvendt i bådvirksomheden indkomstopgørelsen uvedkommende, bortset fra spekulationstilfælde, jf. statsskattelovens § 5a.

Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar til Folketingets Skatteudvalg på spørgsmål 153 alm. del - bilag 450 af 20. maj 1996, hvori der er gengivet et notat, som redegør for den skattemæssige behandling af bådudlejningsvirksomhed.

Spm. nr. S 2743

Til økonomiministeren (11/7 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Mener ministeren, at Finanstilsynet har undersøgt ATP's og LD's begrundelser for ikke at anlægge erstatningssager i forbindelse med deres investeringer i Hafnia er gode nok, og hvad agter ministeren i benægtende fald da at foretage sig for at sikre lønmodtagerne en ordentlig og tilbundsående undersøgelse af disse forhold?«

Begrundelse

Der findes ganske bestemte lovregler for, hvordan ATP og LD skal handle, hvordan de må investere, hvilken sikkerhed der skal være. Deres midler er tvangsinddrevet hos danske lønmodtagere, som ikke har haft nogen indflydelse på valg af bestyrelse m.v. Det pålægger selvfølgelig regeringen og ministeriet et skærpet tilsyn med, at alle regler er overholdt til punkt og prikke. Det syntes ikke at være tilfældet, når det drejer sig om Finanstilsynets hidtidige undersøgelse i sagen.

Svar (25/7 97)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har modtaget følgende bemærkninger fra Finanstilsynet:

»I de respektive love for LD og ATP anføres det, at bestyrelserne ved forvaltningen af institutionernes midler skal tilstræbe en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højst mulig forrentning. Disse overordnede bestemmelser suppleres med mere specifikke aktivkategorier, hvori midlerne skal placeres inden for visse nærmere angivne grænser.

Finanstilsynets investeringsmæssige tilsyn med LD og ATP er af overordnet karakter. Ansvar for, at institutionerne overholder dels de specifikke risikogrænser og dels de overordnede målsætninger ved midlernes placering, påhviler institutionernes ledelser.

Finanstilsynet vil som udgangspunkt kun finde anledning til at gå nærmere ind i institutionernes konkrete investeringsmæssige dispositioner, hvis der er tale om overskridelser af de specifikke investeringsgrænser, eller hvis lovens